

Protokół IEC870—5—103 w koncentratorach KLS

Koncentrator KLS może być wyposażony w obsługę protokołu IEC 870—5—103 na złączu lokalnym COM1. Dostęp do dzienników zdarzeń i zakłóceń urządzeń jest możliwy wówczas przez złącze COM3, standardowo przeznaczone dla obsługi urządzeń poprzez modem telefoniczny. Łącze komunikacyjne COM1 może zostać wyposażone w sprzęg elektryczny RS485, który może pracować w połączeniu czteroprzewodowym w połączeniu punkt do punktu, tzn. nie z magistralą

Format znaku na łączu komunikacyjnym COM1:

- 8 bitów danych
- 1 bit stopu
- 1 bit parzystości parzystej (ang. even)
- prędkości transmisji 2400 do 57600 [bps]

Prędkość transmisji można ustawić, a format znaku zmienić, poprzez edycję pliku startowego `startv3x.kls`, modyfikując pola dotyczące obsługi portu lokalnego lc (COM1).

W celu odczytania dzienników pracy z KLS wyposażonego w modem telefoniczny, należy odłączyć modem od portu COM3 (pc).

Lista obiektów i funkcji protokołu w wersjach KLS z protokołem do xx0205 jest tożsama z opisem dla poszczególnych urządzeń, oprócz obsługi wejść dwustanowych, sygnałów wewnętrznych, sterowania przekaźnikami. Wersję protokołu można odczytać na ekranie monitora po starcie programu KLS.

Konfiguracja adresów

Wersje programu do xx0405

Konfiguracja adresów urządzeń dla protokołu IEC 870—5—103 jest dokonywana poprzez edycję edytorem tekstowym (np. `e.exe`) tekstowego pliku startowego `startup.iec`.

Format pliku startowego `startup.iec` :

<ilość urządzeń n>,<pierwszy identyfikator IEC>, ...,<n-ty identyfikator IEC>,<CR-LF>

gdzie:

ilość urządzeń n — liczba urządzeń obsługiwanych przez protokół IEC, liczba dziesiętna;

pierwszy identyfikator IEC, n-ty identyfikator IEC — identyfikator IEC, liczba dziesiętna od 1 do 254;

CR-LF — oznacza przejście do nowej linii tekstu i na jej początek (w systemie DOS uzyskiwany poprzez naciśnięcie <Enter>);

przykład:

5,7,3,12,18,14,

oznacza:

5 identyfikatorów urządzeń IEC o wartościach 7,3,12,18,14,;

przyporządkowanie identyfikatorów urządzeń wg C&C identyfikatorom urządzeń IEC odbywa się w sposób następujący:

identyfikatory C&C są odczytywane z plików startupowych w kolejności:

- `startup.rzk` urządzenia typu RZK
- `startup.rnt` urządzenia typu RNT
- `startup.zcs` urządzenia typu ZCS
- `startup.ext` urządzenia typu EXT

następnie odczytane identyfikatory C&C są przypisywane po kolei identyfikatorom IEC, odczytanym z pliku konfiguracyjnego `startup.iec`

Uwaga..

jeżeli w pliku `startup.rzk` jest wpisany identyfikator o jeden numer większy od identyfikatora urządzenia RZK, oznacza to, że będą dostępne zdarzenia dla urządzenia ZCS w postaci dziennika, a ten identyfikator (nieparzysty) będzie pominięty ;

przykład dla trzech plików konfiguracyjnych C&C i pliku konfiguracyjnego IEC:

`startup.rzk:`

3,2064, 2065,2086, — 2065 oznacza dostępność zdarzeń dla ZCS

`startup.rnt:1,D113,`

`startup.zcs:`

2,2065, 2087,

przyporządkowanie dla przykładowego pliku `startup.iec:`

5,7,3,12,18,14,

będzie wykonane następująco:

- 2064 — 7;
- 2065 — pominięty;
- 2086 — 3;
- D113 — 12;
- 2065 — 18;
- 2087 — 14;

Wersje programu powyżej xx0405

Konfiguracja adresów urządzeń dla protokołu IEC 870—5—103 jest dokonywana poprzez edycję edytorem tekstowym (np. `e.exe`) tekstowego pliku startowego `konfig.urz`.

Format pliku konfiguracyjnego IEC `konfig.urz`:

```
***** KONFIGURACJA URZADZEN *****
Ilosc urzadzen: <ilosc_urzadzen>
Adres IEC: <adres_IEC>      Adres C&C: <adres_C&C>      Mapa urzadzenia: <nazwa_urzadzenia>
Adres IEC: <adres_IEC>      Adres C&C: <adres_C&C>      Mapa urzadzenia: <nazwa_urzadzenia>
.
.
Adres IEC: <adres_IEC>      Adres C&C: <adres_C&C>      Mapa urzadzenia: <nazwa_urzadzenia>
```

pola w nawiasach `<>` są przeznaczone do wpisania przez użytkownika;

`adres_IEC` — identyfikator IEC, liczba dziesiętna od 1 do 254

`adres_C&C` — identyfikator C&C, liczba dziesiętna od 1 do 65535

`nazwa_urzadzenia` — jeden z poniższych identyfikatorów, nazwa tekstowa:

`rnt`,   `zsnl`,
`rnt6`,   `zsnp`,
`rnt6e`,   `zsnr`,
`rzk4`,   `ztr`,
`rzk5`,   `zzn`,
`rzk6`,   `zzn5`,
`zcr`,
`zcs`,
`zcseko`,
`zcsm`

Maksymalna liczba obsługiwanych urządzeń wynosi 16.

Uwaga.

W pliku powinna znajdować się 1-sza linia z opisem tekstowym.

Numery identyfikacyjne rejestratorów zakłóceń które są częścią urządzeń ZCS, ZZN, ZSN, ZTR, RNT, powinny być podane w pliku konfiguracyjnym `konfig.urz` w porządku deklarowania tychże urządzeń RZK w pliku startup'owym `startup.zcs`, ZCS, ZZN, ZSN, ZTR.

Lista obiektów dla urządzenia pracującego za pośrednictwem KLS + moduł IEC 870—5—103 jest tożsama z odpowiednią listą obiektów dla tego urządzenia połączonego bezpośrednio przez port COM2 tego urządzenia z poniższymi wyjątkami:

`rnt6`, `rnt6e`:

—brak w pomiarach odchyłki;

`rnt6`, `rnt6e`, `zcr`, `zcs`, `zcseko`, `zcsm`, `zsnl`, `zsnp`, `zsnr`, `ztr`, `zzn`, `zzn5`:

— brak komendy INF=53, zerowanie dziennika IEC

Informacje!e\$ugowe%

Program KLS z obsługą IEC 870-5-103 wyświetla na ekranie monitora dodatkowe informacje pozwalające na bieżące śledzenie działania protokołu.

Oznaczenia informacji debugowych dla IEC 103:

Rc . <pierwszy znak ramki>: <adres stacji podrzędnej>	otrzymano ramkę od stacji nadrzędnej (prezenter) do stacji podrzędnej (urządzenia) o adresie <adres stacji podrzędnej>;
Tc . <pierwszy znak ramki>: <adres stacji podrzędnej>	wysłano ramkę do stacji nadrzędnej (prezenter) od stacji podrzędnej (urządzenia) o adresie <adres stacji podrzędnej>;
COM: <adres stacji podrzędnej>	potwierdzono negatywnie lub pozytywnie komendę (polecenie sterownicze) od stacji nadrzędnej (prezenter) do stacji podrzędnej (urządzenia) o adresie <adres stacji podrzędnej>;
EVN: <adres stacji podrzędnej>	wysłano zdarzenie, lub informację GI do stacji nadrzędnej (prezenter) od stacji podrzędnej (urządzenia) o adresie <adres stacji podrzędnej>;
CYC: <adres stacji podrzędnej>	wysłano pomiary do stacji nadrzędnej (prezenter) od stacji podrzędnej (urządzenia) o adresie <adres stacji podrzędnej>;
GEN: <adres stacji podrzędnej>	zainicjowano proces GI w stacji podrzędnej (urządzeniu) o adresie <adres stacji podrzędnej>;
TME: <adres stacji podrzędnej>	wykonano synchronizację czasu w stacji podrzędnej (urządzeniu) o adresie <adres stacji podrzędnej>;
INIcu: <adres stacji podrzędnej>	zainicjalizowano jednostkę komunikacyjną w stacji podrzędnej (urządzeniu) o adresie <adres stacji podrzędnej>;
INI fcb: <adres stacji podrzędnej>	wykonano reset bitu FCB w stacji podrzędnej (urządzeniu) o adresie <adres stacji podrzędnej>;

<pierwszy znak ramki> — pierwszy znak odbieranej poprawnie ramki, lub wysłanej ramki, liczba szesnastkowa

Oznaczenia informacji debugowych dla błędów transmisji:

blad_Rx, Rx_Stat = <kod błędu rx>

blad_Tx, Tx_Stat = <kod błędu tx>

<kod błędu rx> — kod błędu odbioru, może przyjmować poniższe szesnastkowe wartości:

- 0x90 overrun error lub character frame error lub parity error — błąd znaku lub/i błądparzystości, lub/i nałożenia, lub/i startu, lub/i stopu
- 0xa0 błąd ramki informacyjnej: błąd znaku startu, końca ramki, dla ramki ze zmienną długością, identyczności dwóch bajtów długości;
- 0xc0 checksum error — błąd sumy kontrolnej;
- 0xd1 rx timeout error — timeout odbioru ramki;

<kod błędu tx> — kod błędu nadawania, może przyjmować poniższe szesnastkowe wartości:

- 0x90 tx timeout error — timeout nadawania ramki;

0xc1 błąd lini modemowych

Ko#en!(

* r+, !+enia +c"- +cr- ++n

* r+, !+enia . / 05

